

De callgirl

Het was vol en warm in het halfdonkere café “de Boterhal” aan de Markt.

Ze zat daar op de hoek van een hoge tafel met barkrukken eromheen, samen met een groepje jongemannen. Een mooie jonge vrouw, ik schatte haar rond de dertig. Gitzwart haar en strakke modieuze kleding. Vuurrode lippen en hoge hakken. Haar Gucci tas hing aan een haakje onder het tafelblad. De tafel stond vol met lege exclusieve merkglazen van lokale brouwerijen. Een rijkelijke plens regionaal bier was inmiddels in de gulzige jongemannen verdwenen. Hoogrode konen, glimmende gezichten en bijpassend lallend gedrag. Ze bewoog zich soepel en levendig en vermaakte haar omgeving met flirterige uitdagende houdingen en guitige gezichtsuitdrukkingen. Ze zette steeds een hand in de heup als een pose in een fotoshoot. Er zat ook wel een zekere nerveusiteit in haar gedrag. Haar prachtige donkere ogen hadden een droevige uitdrukking en keken onrustig rond. Ik vroeg me af wat voor beroep ze had. In mijn ‘ever dirty mind’ was ze een callgirl. Ik zou graag een nacht in haar goede gezelschap zijn. Zelfbewust leek ze haar woorden te kiezen die ik overigens door de harde muziek niet kon verstaan. De jongemannen hingen aan haar lippen. Haar persoonlijkheid intrigeerde me. Steeds zakte de brede hals van haar rode truitje over haar schouder waardoor soms een groot deel van een borst te zien was. Af en toe keek ze mijn kant op, althans dat verbeeldde ik me. De jongemannen waren plagerig en handtastelijk en het was op zijn minst merkwaardig dat het erop leek dat ze zich daar totaal niet tegen leek te verzetten. Om de beurt pakten ze haar borsten, aaiden onbeschaamd tussen haar benen en kusten haar op de mond. En niemand in het café protesteerde. Naar wat voor naar groepje mannen keek ik eigenlijk? Ze had zo’n sterke opwindende uitstraling dat ik mijn ogen en mijn aandacht niet van haar af kon houden. Ik was gebiologeerd door haar verschijning en haar perfecte verhoudingen. Ik moest en zou een foto van haar maken. Ik pakte mijn telefoon en liep naar haar toe. “Mag ik?”. “Natuurlijk mag dat, leuke man...”, zei ze en terwijl ze van haar barkruk schoof, zag ik dat ze haar knieën uit elkaar deed en ik kon niet vermijden dat ik zag dat ze geen slipje droeg. Ze kwam naar me toe. “Ik wil een selfie met jou.” Ze kwam half achter me staan en trok opnieuw een grappig gezicht. Ik voelde dat ze haar borsten zorgvuldig tegen me aan vleide. Zacht, geen bh. Ik hield het toestel voor me en voelde me ook wel enigszins gevlaid door haar intieme toenadering, haar haren kriebelden in mijn gezicht. Ze trok mijn hand een beetje opzij en draaide haar lichaam. Ik maakte de selfie. Toen we de foto samen bekeken zag ik dat er tatoeages op haar borsten waren gebrand. ‘HELP ME’ stond er in krulletters. Dan fluisterde ze in mijn oor... red mij... alsjeblieft... neem me mee weg van hier. Ik keek haar in de ogen en zag panische angst. Was dit een grap? Wat voor spelletje speelden die jongemannen met haar?

De mooie vrouw deed ogenschijnlijk of er niets aan de hand was. Ze bleef aan mijn arm hangen en zei plagerig tegen de jongemannen aan de hoge tafel... “Kijk vrienden... zoals deze leuke man het doet... zo wil ik worden behandeld. Elegant, open en eerlijk.” Ik begon me ontzettend ongemakkelijk te voelen. Waarom deed ze dit?

Ze boog haar gezicht naar mijn oor en fluisterde... neem me alsjeblieft mee. Ik liep naar de kassa en rekende af. Ze bleef aan mijn arm hangen en keek angstig om zich heen.

We wurmden ons door de drukte langs de vele cafégangsters. Ze snikte nu en ik zag haar mascara in strepen langs haar gezicht lopen.

Toen we door de deur waren zag ik dat ze haar tas niet had meegenomen.

“Moet ik je tas niet even halen?”, vroeg ik. Nee laat maar. Ze fluisterde.. “200 verkrachtingen in een week, ik was bijna de tel kwijt”. Halverwege de Markt hoorde ik een enorme explosie.

Ik schrok me helemaal wezenloos. Zij reageerde er niet op en fluisterde... “de klootzakken”.
Ze gaf me een kus en maakte zich los uit mijn ingestoken arm en verdween in de menigte.

\\/
/|\ henk